

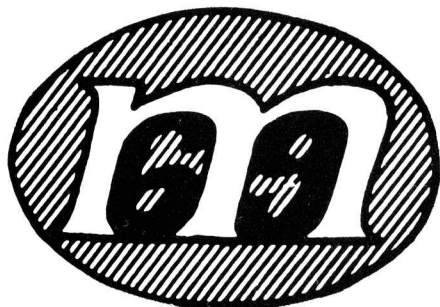

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 4 – HEINÄKUU 1978

Moottoripyöräkerho 69 ry:n V U O S I K O K O U S

pidetään Kymen Motellissa 10. päivänä syyskuuta 1978
kello 11.00.

Kymen Motelli sijaitsee tien n:o 7 varrella Karhulan ja Haminan välillä. Motellista voi varata huoneita puhelimella 952-85 600.

Esillä:
Sääntömääräiset asiat
Kontioralli
Muut esille tulevat asiat.

Tervetuloa!

Kahvitarjoilu.
Hallitus

N:o 4 heinäkuu 1978. 9. vuosikerta ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y:n hallitus

Puheenjohtaja
Simo Nokso
Kalliokoskenkatu 2 B 10
48600 Karhula

Sihteeri
Mauno Tonttila
Lankila
15540 Villähde

Kassanhoitaja
Lasse Numelin
Ruusulankatu 19 A 24
00250 Helsinki 25

Kerhon postisiirtotili
numero on 426 781-0

Kerhoisäntä
Esko Koskinen
14240 Janakkala

Varajäsenet
Antti Karttunen
Rukatunturintie 3 E 38
00970 Helsinki 97

Reijo Relander
Kyttärintie 26
45810 Pilkanmaa

Toimittajat
Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-155 588

Eero Mikkola
36160 Siitama

Jussi Pursiainen
Pätkintie 9
28360 Pori 36

Porvoo 1978 — Oy Uusimaa

Tervehdys!

Suuri Suomen ja suomalaisten motoristien ystävä, insinööri Ad Overgaag Hollannista on poissa. Hän seurasi kerhomme tapahtumia mielenkiinnolla ja eli suomalaisten pyöräilijöiden kanssa kuulumisia vaihtaan ja iloitan heidän tapamisestaan. Kiitos Adi niistä kauniista sanoistasi viimeisessä äänikirjeessäsi. Olit opetellut suomea ja selvällä suomenkielellä lausuit: "Aimo, ystävä Suomessa, päivä jolloin Motoristi tulee, on aina kaunis aurinkoinen päivä."

Vaikka Kontioralli on onnistuneesti

takanapäin ja ensi kesänä sen järjestelyistä huolehtivat Lahden ja ympäristön motoristit, on kuitenkin tässä paikallaan muistuttaa, että vuosikokouksessa päätetään jo vuoden -80 järjestäjät. Olisi erittäin mukava asia, jos rallille löytyisi vaihteeksi taasen uusia vetäjiä jostain päin Suomea, esim. Pohjanmaallakin on paljon jäseniä. Harkitkaapa omassa keskuudessaanne ja tulkaa vuosikokoukseen toteamaan: "Me teemme sen". Se kannattaa ja se ihmeesti yhdistää porukoita.

Tavataan

Aimo

Puheenjohtajan palsta

Karhulassa Kontiorallin jälkeen

Yleensä tällä palstalla on tullut enimmäkseen ”sorsittua” porukkaa. Tällä kertaa on kehumisen vuoro.

Kontioralli oli minulle ja varmasti useimmille muillekin miellyttävä kokemus. Järjestely toimi moitteettomasti, josta kiitos kontiorallitoimikunnalle. Ja ilmojen haltija oli varannut yhden kesän parhaista viikonlopuista rallin ajaksi.

Minua ilahdutti tämän rallin aikana pari myönteistä ilmiötä. Rallin osanottajat käyttäytyivät varsin rauhallisesti ja moitteettomasti. Mitään häiriöitä ei tapahtunut ja rallialueen siisteyskin pysyi moitteettomana, kiitos osanottajille! Toinen ilahduttava havainto oli, että osalla motoristeista ei ole niin kiire, etteikö ehti tutustua matkan varrella oleviin nähtävyyksiin.

Pyöräily on kaiketi muuttamassa luonnettaan parempaan suuntaan. Pois on jäämässä takavuosille tuttu ”luukuttaminen” paikasta toiseen. Nykyisin on jo aikaa pysähdellä paikkoja katsomaan. Samoin rallikäyttäytyminen on muuttanut edukseen. Enää ei aiheuteta rähinöitä eikä tuhota paikkoja. Alkoholin käytössä toivoisin hiukan parempaa malttia. Mitä mieltä on siinä, että ajetaan 400–500 km ja juodaan perillä ”nahka täyteen”, niin että kotimatkalle pääsee vasta joskus illan edellä. En ole mikään raittiusintoilija, vaikka tästä kirjoituksesta saattaisi luullakin. Parempi olisi olla

pienessä sievässä, jolloin vielä näkisi ja tajuaisi jotakin ympärillä tapahtuvasta.

Omana toiveenani on nähdä aika, jolloin motoristit voivat liikkua ja kokoontua muiden matkailijoiden keskuudessa, ilman että mitään kaaosta syntyy.

Jotain uutta olisi moottoripyöräkoontumisiin keksittävä, sillä olen todennut monen motoristin kyllästyneisyyden nykyisiä kuvioita kohtaan. Ralleja on liian paljon ja kaikki ovat liian samantyyppisiä. Nyt kaivattaisiin uusia ideoita, muuten koko touhu kokee lamakauden. Jos jollain kerholaisella on uusia ideoita, älkää pitkö niitä salassa, vaan kertokaa hallituksen jäsenille.

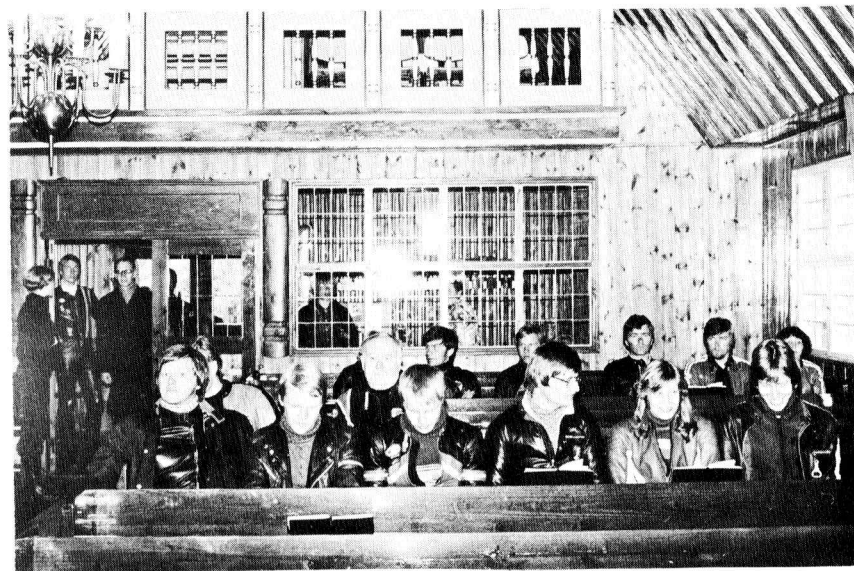
Eräässä palstassa moitin kerholaisia siitä, ettei pystytä tekemään ratkaisua riittävän ajoissa. Kontioralli osoitti minun olleen väärässä (hyvä), sillä ilmoittautuminen toimi moitteettomasti. Samoin ilahduttaa todeta, kuinka suuri joukko motoristeista on valmis varamaan aikaansa, ilman korvausta, yhteisten tapahtumien aikaansaamiseksi.

Vuosikokous lähestyy! Tulkaa joukolla mukaan, sillä tavoin voitte vaikuttaa kerhon toimintaan.

Terveisin Simo

MYYTÄVÄNÄ

SUZUKI T 500 vm -74. Lisävarusteina SHOEI sivulaukut, Konit y.m. Erittäin hyvä. Lähemmin Mikko Sani, puh. 918-49294.

Motoristeja kirkossa ennen jumalanpalveluksen alkua. Puheenjohtaja rouvineen kirkon ovella tervehtimässä kirkkoherra Torikkaa joka jo kirkossa toivotti motoristit tervetulleiksi Nuijamaalle.

Harrastunnelmainen kirkkopyhä 11.6.

Kerholaisten antaman vinkin innoittamana järjesti Raimo Teitto (pappa) motoristin kirkkopyhän. Hän löysi tarkoitukseen sopivan pienen kirkon aivan itärajalta Saimaan kanavan varrella sijaitsevasta Nuijamaan kirkonkylästä. Paikka tosin on sivussa valtavyyliltä, mutta juuri siksi käymisen arvoinen ja onhan meillä pyörät allamme joten on mukava käydä paikoissa joissa ei yleensä tule käydyksi. Nuijamaan kirkko on kaunis ja erikoinen, aikoinaan amerikkalaisten lahjavaroin rakennettu.

Jumalanpalveluksen toimitti ja saarnasi kirkkoherra Aleksanteri Torikka, pöytäkirjan tekstinä hän luki: ”Tämän pyhäpäivän evankeliumi on kirjoitettu Luukkaan 15 luvussa; Kaikki tulivat Jeesuksen tykö kuulemaan häntä, mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan. Niin hän puhui heille tämän vertauksen sanoen. Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää erämaahan ja mene

etsimään kadonnutta kunnes löytää sen. Ja löydettyään hän panee sen hartioidensa iloiten. Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille. Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani joka oli kadonnut. Minä sanon teille, samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta jotka eivät parannusta tarvitse...”

Saarnansa alussa kirkkoherra Torikka huomioi päivän erilaisuuden seuraavin sanoin: ”Hyvät kuulijat! Erilaiset harrastukset tuovat vaihtelua elämään. Näihin kuuluu myöskin moottoripyöräily. Monet pitävät sitä vaarallisena harrastuksena, kieltämättä on tapahtunut ikäviä onnettomuuksia. Näihin ovat olleet syypäinä myös vanhemmat. Takavuosina saattoi vakaavarainen isä ostaa kokemattomalle pojalle suuren pyörän joka koitui tälle vahingoksi. Mutta me emme saa yleistää näitä kielteisiä tapahtumia. Uskon että valtaosa moottoripyöräilijöistä joiden joukossa on myös nykyään tyttöjä, ajaa vastuullisesti. Tämä pitää vielä suuremmassa määrin paikkansa niihin nuoriin nähden jotka kuuluvat moottoripyöräkerhoihin. Yhdessä oppiminen ja yhteinen harrastus säteilevät myönteistä vaikutusta koko elämään. Erilaiset hyvät harrastukset ovat meille arvokkaita, ne antavat meille osaltaan voimaa suorittaa sitä varsinaista työtämme olkoon se sitten monen nuoren kohdalla aluksi opiskelu tai työ eri ammattialoilla. Hyvät harrastukset ovat meille jokaiselle tarpeen...”

Välittömästi Jumalanpalveluksen jälkeen siirryttiin läheiseen seurakuntakotiin kirkkokahville ja jossa myös kerhon pj

Simo Nokso kiitti kirkkoherra Torikkaa ja seurakuntalaisia päivän järjestelyn johdosta, puheessaan hän totesi mm:

”Me motoristit olemme kovasti vilkasta ja liikkuvaa väkeä, riennämme paikasta toiseen ja yleensäkin jää vähän aikaa miettiä asioita ja hiljentyä oman itsensä ja Jumalan sanan ääressä. Tämä tilaisuus on ollut erittäin antoisa ja tuntui tuossa kun kuuntelin saarnaa, siinä verrattiin ja puhuttiin lampaista niin tuntui siltä kuin nyt olisi löytynyt iso villi lauma joka on ollut kadoksissa. Kerhon toiminta on ainakin minulle antanut hyvin paljon, koska tässä pyritään yhdistämään pyörällä liikkuminen ja sen varjolla avartamaan ja rikastuttamaan elämää, esimerkiksi olemme käyneet museoissa usein sunnuntaiajelujen merkeissä jotka muuten jäisivät näkemättä. Samoin tulee hyvin harvoin käytyä kirkossa, korkeintaan jonkun kaverin vihkiäisissä. Toivon että tämä käynti hälventäisi niitä ennakkoluuloja motoristeja kohtaan joita on olemassa ja samoin niitä ennakkoluuloja joita on motoristeilla kirkossa käyntiä kohtaan. Kiitoksia kirkkoherralle ja kiitoksia seurakunnalle.”

Kirkkoherra Torikka vastasi: ”Kiitoksia Teille moottoripyöräkerhon jäsenet, että te olette tänne tulleet. Minun on hyvin helppo kiittää sentähden, että minulla itselläni ei ole mitään tällaisia ennakkoluuloja moottoripyöräilyä kohtaan, vaiken itse olekaan sitä varsinaisesti harrastanut, niin minä ymmärrän, että se on hyvin antoisa niille jotka siihen antautuvat ja siihen voi liittää niin monenmoista kuten tässä puheenvuorossa tuli esille. Kun minulle esitettiin sitä, että otettaisiin vastaan tänne kirkkoon tällainen ryhmä niin

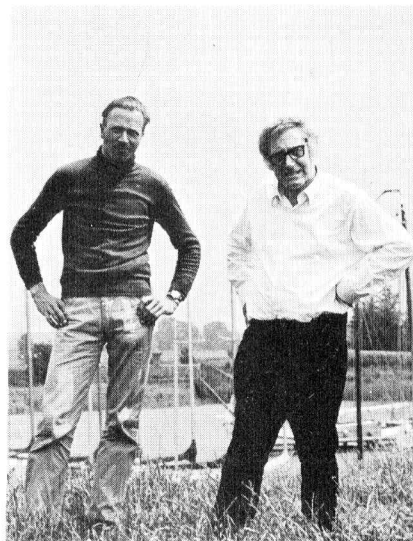
Kirkkokahvilla seurakuntakodissa kahvipöydässä keskusteltiin vilkkaasti, yksi kaikkia kiinnostava aihe oli rajan läheisyys, mitä se merkitsee jokapäiväisessä elämässä.

Adi on poissa

Monien suomalaisten motoristien opas ja ystävä insinööri Ad Overgaag Hollannin Muidenista on poissa. Monet kuusysin Euroopanmatkaajat ovat hänen ktonaan ja seurassaan kokeneet unohtumattomia matkaelämyksiä. Adi kävi Suomessa 1973 ja osallistui yhteisen motoristiviikonloppuun. Adi innostui moottoripyörään jouduttuaan asevelvollisuutta suorittamaan motorisoituun erikoisyksikköön. Mutta jouduttuaan vastarintamiehenä kahdeksi vuodeksi saksalaiseen keskitysleiriin, hän sai sellainen aivovamman, että tasapainoistuin häiriö esti häneltä ajamisen. Ei edes polkupyörällä hän päässyt kaarteesta. Mutta yhteyden motorismin hän säilytti jatkuvasti. Ystäviensä — useat heistä sivuvaunumiehiä — kanssa hän kävi Isle of Man'it ja Elefantenin. Ja tallensi arvaamattoman runsaan aineiston kaitafilmiä, dioja ja mustavalkokuvia moottoripyöräilystä sen kaikissa ilmenemismuodoissa. Hän oli useiden kerhojen ”hovikuvaaja” ja

minä hyvin mielelläni siihen suostuin. Ajattelin, että se tuo vaihtelua jumalanpalvelukseen ja jonkinlaista piristystä se merkitsee täällä kirkonmaällä. Ja kyllä siellä varmasti oli joitakin henkilöitä meidän puoleltamme, jotka hyvin harvoin käyvät kirkossa, mutta tulivat teitä katsomaan, lyhyesti sanottuna oli nuoria mukana ja te olette tervetulleita tänne muulloinkin. Ja toivotan teille Hyvää Matkaa nyt ja vast'edes retkeillessänne hyvinkin kaukana ja tehdessänne pitkiä matkoja. Hyvää, turvallista matkaa ja Jumalan siunausta teille ja koko kerhonne toiminnalle!”

Alkukesän luonnon uudelleen elvyttävän ja kaiken virkistävän sateen saattelemana lähdettiin kotimatalle, mutta Lappeenrannassa jo aurinko paistoi jälleen.

Adi (oik.) Seppo Rämön seurassa
Muidenin jahtisatamassa,

luottamuksen huippua edusti se, että eräs pelätty Amsterdamin Helvetin Enkelit ryhmä pyysi häneltä kuvasarjan, jossa tosin jotkut eivät sallineet kasvojensa selvästi näkyvän.

Adin kyky tulla toimeen erilaisissa ympäristöissä ja erilaisten ihmisten kanssa oli vertaansa vailla. Kuuden kielen taito teki hänestä todellisen kosmopoliitin. Keskitysleirikokemukset tekivät hänestä ihmisyyden rakentajan, ei kostajan. Monet vaikeuksissa kamppailleet nuoret saivat hänestä ymmärtäjän. Adi opiskeli aluksi vuoden katolisessa pappisseminaarissa Ranskassa, kunnes katsoi rakennustekniikan sopivan paremmin elämäntyökseen. Inhimillinen palvelutoiminta oli sen rinnalla hänelle tärkeää ja siinä hänellä ei ollut rajoja eikä ennakkoluuloja.

Eräs suomalainen nuori motoristi kuultuaan Adin kuolemasta sydänkohtaukseen 65 vuotiaana, sanoi hiljaa: ”Nyt sulkeutui elämästäni tärkeä ulottuvuus.” Näin varmaan tuntevat kaikki hänen ystävänsä.

Eero Mikkola

KERHON PYÖRÄMERKKI

Kerhon uusi merkki ns. PYÖRÄMERKKI on äskettäin valmistunut ja on saatavissa syyskuun alusta lähtien. Merkki oli ensimmäisen kerran esillä Kontiorallissa.

Merkki on oheisen kuvan mukainen ja tehty tummasta messingistä sekä varustettu kahdella kiinnitysruuvilla muttereineen. Pinta on kiillotettu. Merkin korkeus on 56 ja leveys 54 mm.

Merkin säännöt ovat seuraavat:

- ★ Merkin hankkiminen edellyttää kahden vuoden ajan jäsenyyttä.
- ★ Merkki on jäsenkohtainen ja jäsenen nimi (etunimi ja sukunimi) kaiveretaan merkkiin kerhon toimesta ts. merkkiä ei saa ilman nimeä.
- ★ Merkki on tarkoitettu pyörään kiinnitettäväksi. Suositellaan kiinnitettäväksi pyörän etupuolelle esim. lyhdyn kiinnityskorvaan.
- ★ Merkin hinta tulee maksaa kerhon tilille etukäteen. Merkin hinta kaiveruksineen on mk 50,—.

Merkin voit tilata maksamalla ko. summan kerhon postisiirtotilille. Tilin numero on 426781-0 ja vastaanottaja on Moottoripyöräkerho 69 ry, c/o Numelin, Ruusulankatu 19 A 24, 00250 Hki 25. Maksukorttiin on merkittävä tunnussana ”Pyörämerkki”, nimi (eli kaiverus) sekä liittymisvuotesi.

Koska merkit tullaan kaivertamaan useammat kerrallaan voi tapahtua, että joudut hieman odottamaan merkkiäsi, ehkä kuukaudenkin, mutta se tulee varmasti.

Kassanhoitaja Lasse Numelin

Kontioralli onnettaren ja motoristien suosiossa:

Yli tuhat motoristia teki ja koki hyvän Kontiorallin

Jo kahdennentoista kerran kokoontuttiin Kontioon, tällä kertaa Karjalaan. Kontrollipaikka sijaitsi Sonkajassa, josta ajettiin Koitereelle kokoontumispaikalle. Lähes poikkeuksetta kuului kerrankin pelkkää ylistystä paikan, ilmojen ja järjestelyjen suhteen, josta kaikesta parhaat kiitokset rallin järjestelyistä huolehtineelle toimikunnalle.

Ohjelmaakin oli mukavantuntuisesti. Oli nuotanvetoa, jossa tutut ja tuntemattomat (jotka kyllä tulivat tutuiksi) esitti-

vät miten nuottaa vedetään ja kalaa saadaan. Kirssin veljesten Karin ja Veli-Matin ajotaidon näytösajoesitys oli oikein sopivaa ohjelmaa rallissa toteutettuna, nähtiin miten pyörällä ajetaan, noukitaan pahvimuki seipään nenästä, vaihdetaan toiseen käteen ja laitetaan jälleen seipään nenään koko ajan ajaen pehmeällä hiekkapohjaisella ajoradalla joka pehmeys vaikeutti kaikkia esityksiä. Miellyttävänä yllätyksenä koettiin iskelmätaivaan pop-tähden Robinin osallistu-

minen moottoripyörällä ralliin. Robin on säveltänyt ja sanoittanut laulun vähän aikaisemmin televisiosta nähdyn Kontiorallin ohjelman aiheen pohjalta. Hänen ensiesitys laulusta tapahtui Kontiossa yöllä nuotion loisteessa kitaran säestyksellä. Ja näin tulkitsti Robin:

Vain motoristi tietää

Em. Am, D, G, H7, E

*Olet vapaa tunnet tuulet
voiman moottorin
väännät hanaa äänet kuulet
on saundi mahtavin
kone kuuma matka jatkuu
iskuun kiihtyvin
suonissa kun sykkii veri
vauhti kulkurin.*

A, E, H7

*Vain motoristi tietää
miten pyörä kuljettaa
hän myös tekee sitä aina
mitä haluaa
kai kitaristi motoristin
kuvata näin saa
kun motoristi twistin pisti
on meno mahtavaa*

*Kypärä ja nahkapuku
asu pätsärin
menovesi oiva apu
rennon myllärin
kone kuuma matka jatkuu
iskuun kiihtyvin
suonissa kun sykkii veri
vauhti kulkurin*

Vain motoristi . . .

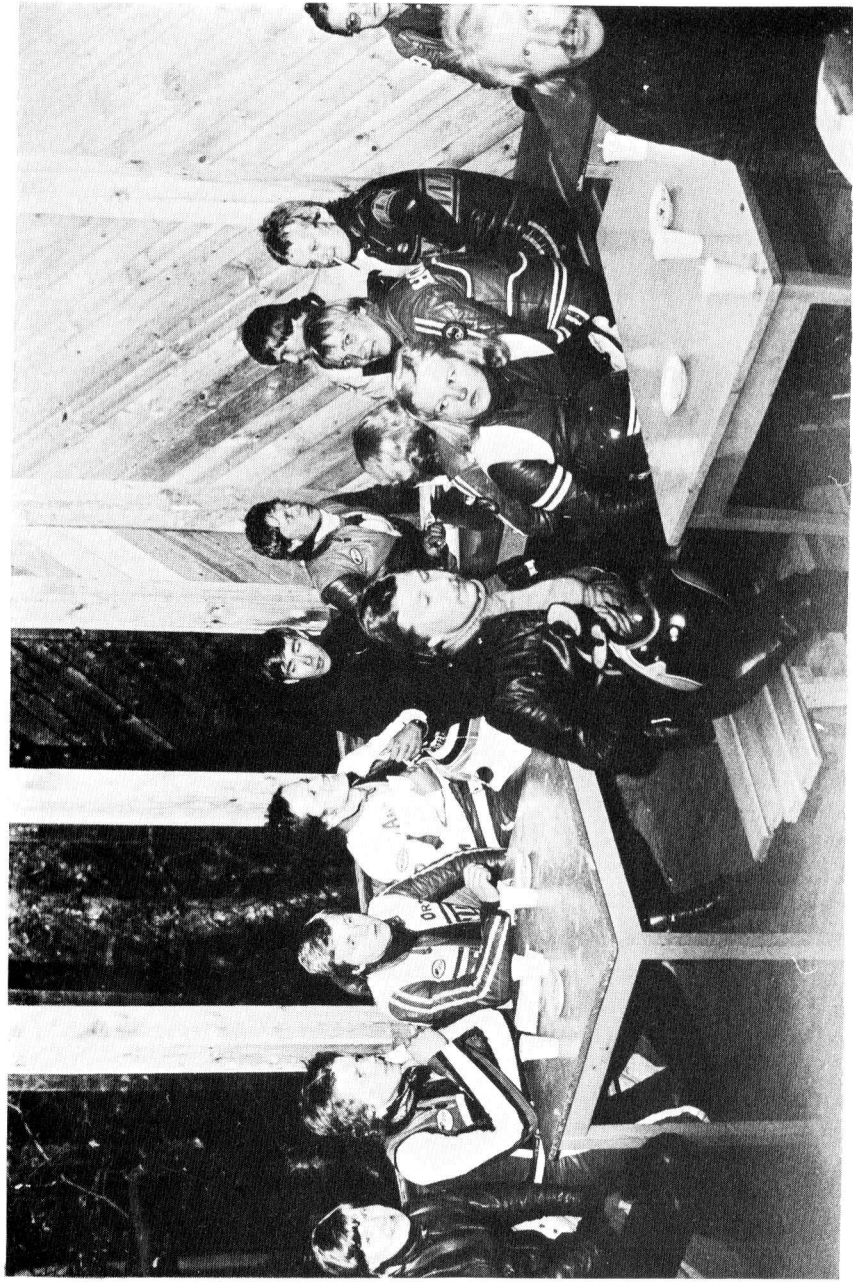

*Luja homma upee juttu
sarjat mallien
täällä tapaa moni tuttu
Kontiorallien
kone kuuma matka jatkuu
iskuun kiihtyvin
suonissa kun sykkii veri
vauhti kulkurin*

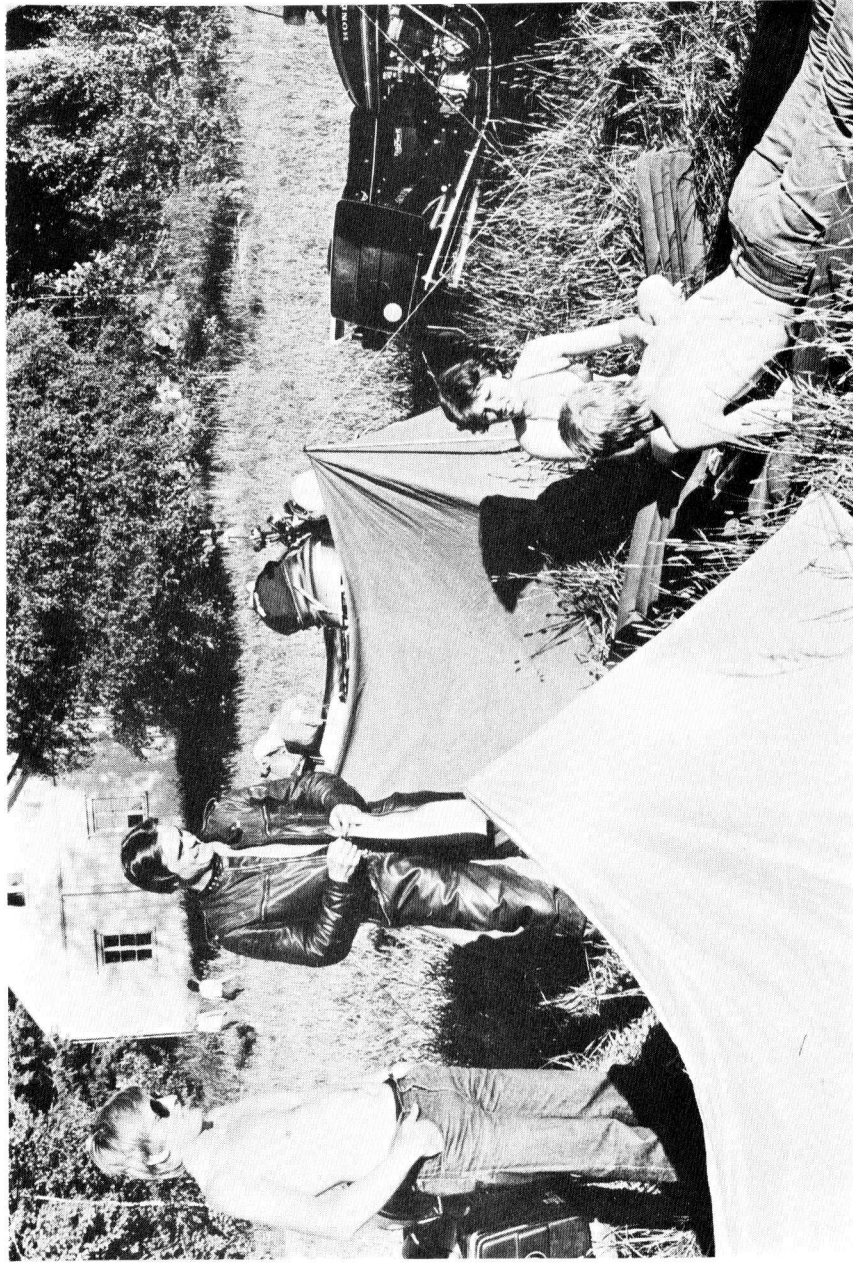
Vain motoristi . . .

Kontiorallipaikalla vierailivat myöskin kunnan matkailuasiamies, lehdistön edustajat ja poliisi, jotka kaikki olivat näkemäänsä tyytyväisiä. Erikoisesti he ihastelivat ja kiittelivät alueen siisteyttä ja motoristien hyvää käytöstä.

Ja sitten kuvat kertovat enemmän kuin tuhat sanaa:

Vaikka oli heinäkuun alkua, olivat yöt kylmiä ja usvaisia. Tässä sydämyön ajureita kontrollipaikalla Sonkajassa. Kahvit on nautittu tanssipaviljongin suojissa, ja nyt tuntuu jo lämpöiseltä, kun saa kuulla, että rallipaikkakin on jo ihan lähellä.

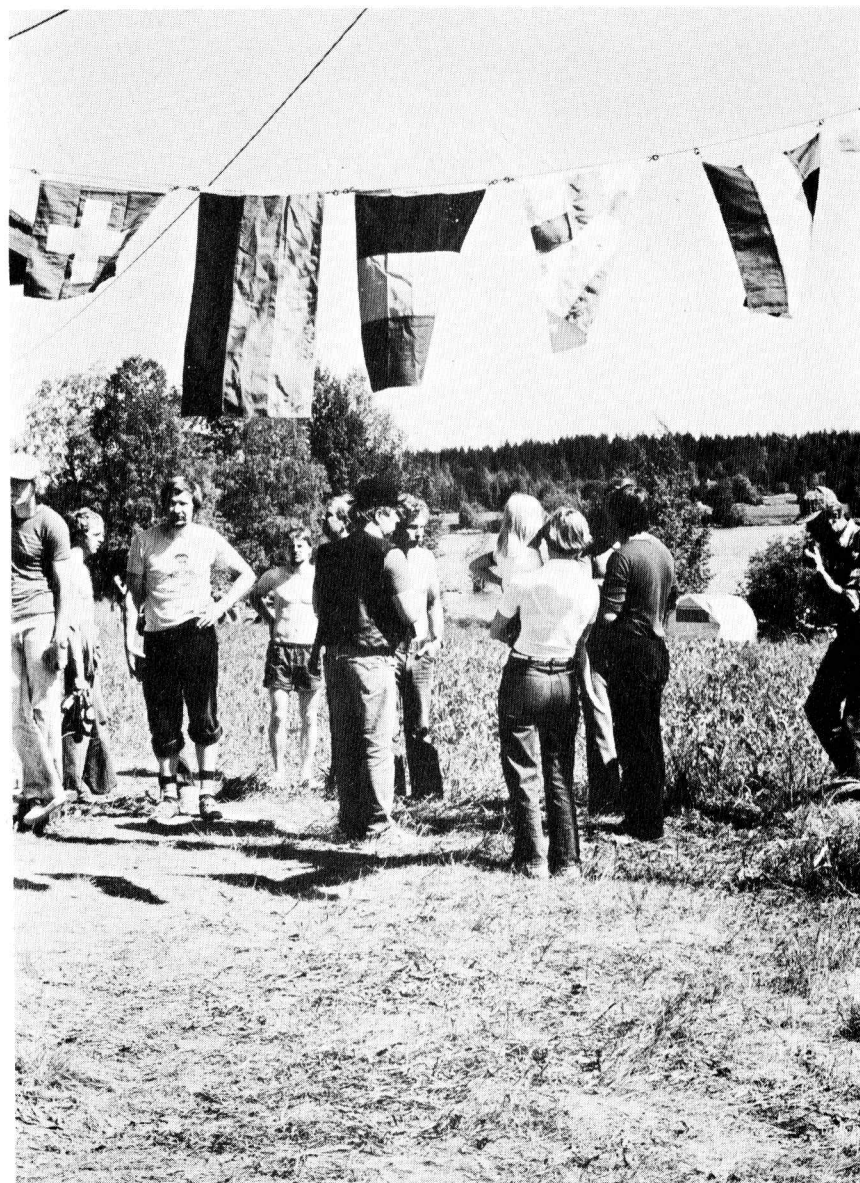
No, terve taas! "Mukava nähdä jälleen, miten matka meni?"

Tässä vaiheessa oli vielä tilaa. Ensimmäinen rallipaikalle saapuva toivotetaan tervetulleeksi. Hän voi vielä pystyttää leirinsä aivan mihin mieli.

Rallipaikan toimistossa oli vilskettä, hankittiin rallimerkkiä, kerhomerkkiä, tutkittiin Motoristi-lehteä ja ilmoitauduttiin kerhon jäseneksi.

Ulkomaisten vieraiden osallistuminenkin oli vilkastumaan päin. Liput liehuivat ja ilmassa oli suuren rallijuhlan tuntua.

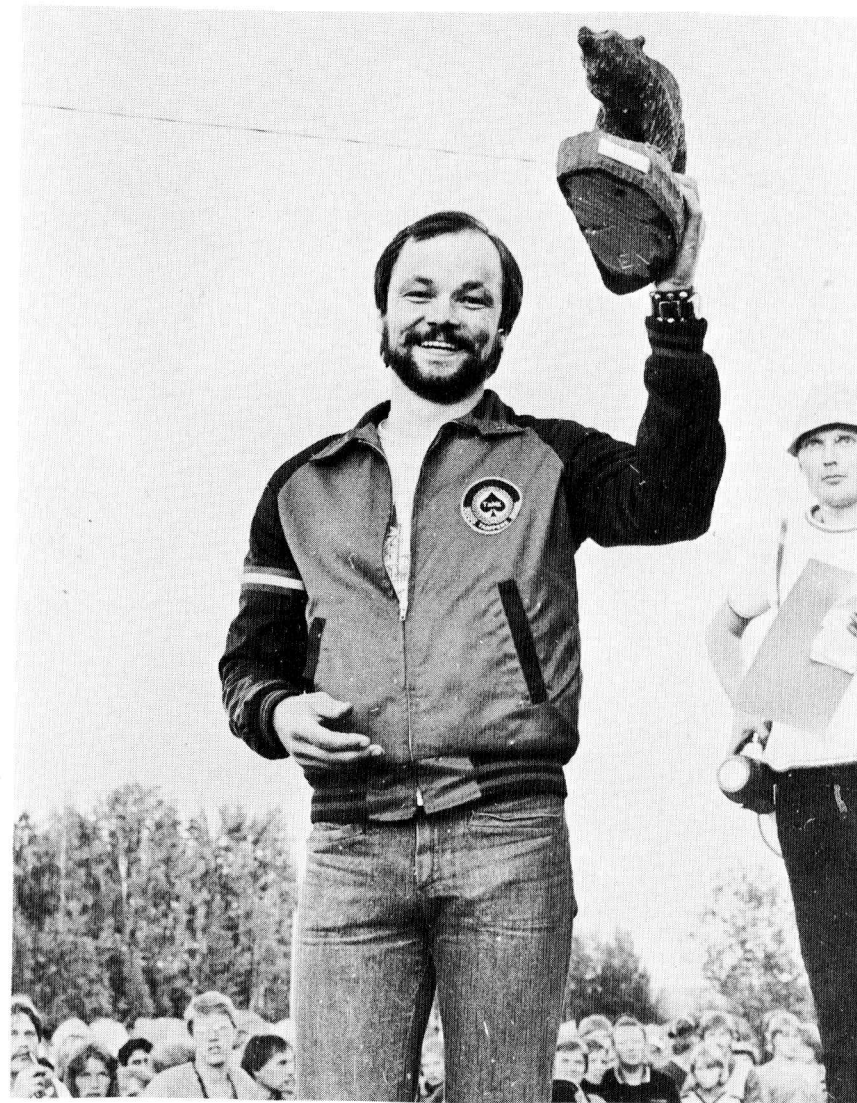

Marin kaunista hymyä

Raikuvat suosionosoitukset sai pisimmän matkan ajanut suomalainen nainen Mari Holm Helsingistä (428 km) noutaessaan palkintokarhua.

Voittajan hymyä

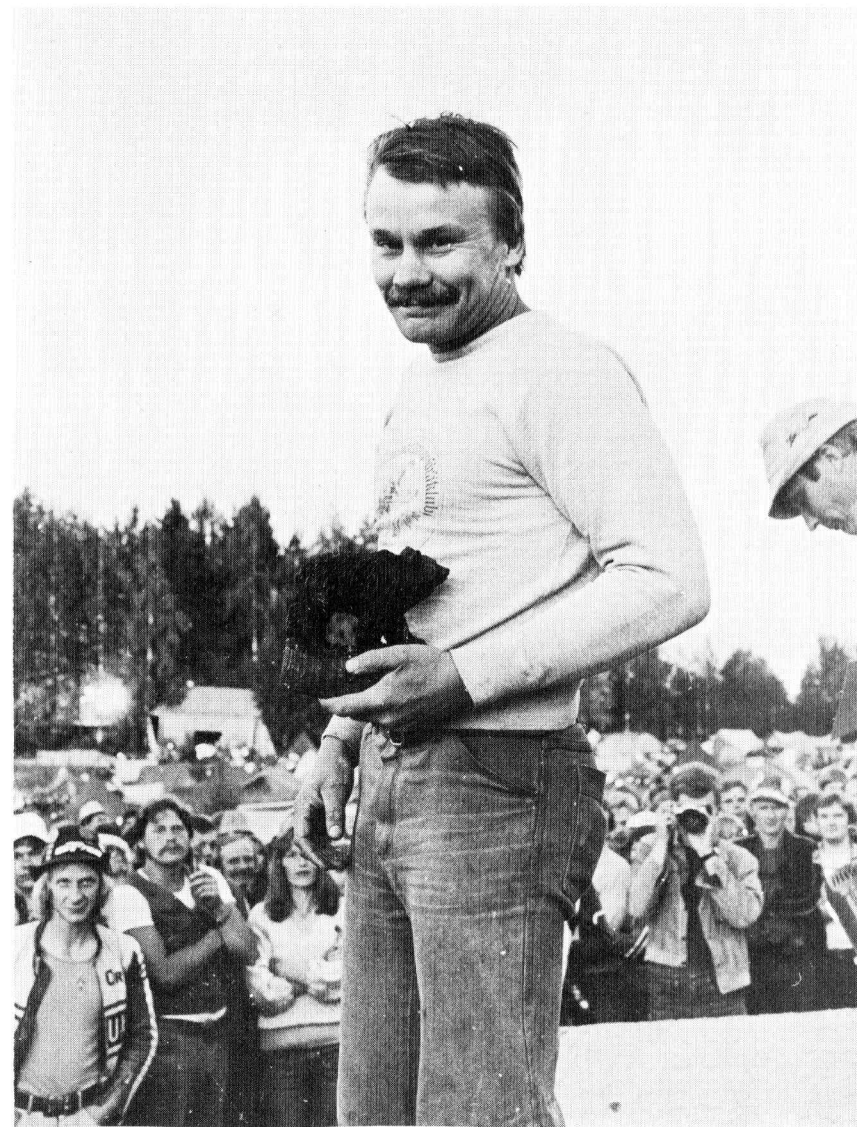

Seuraavaksi estraadille nousi pisimmän matkan ajanut suomalainen mies Seppo Lonnakko (550 km) hän on pohjolan poikia, kotoisin Kittilästä.

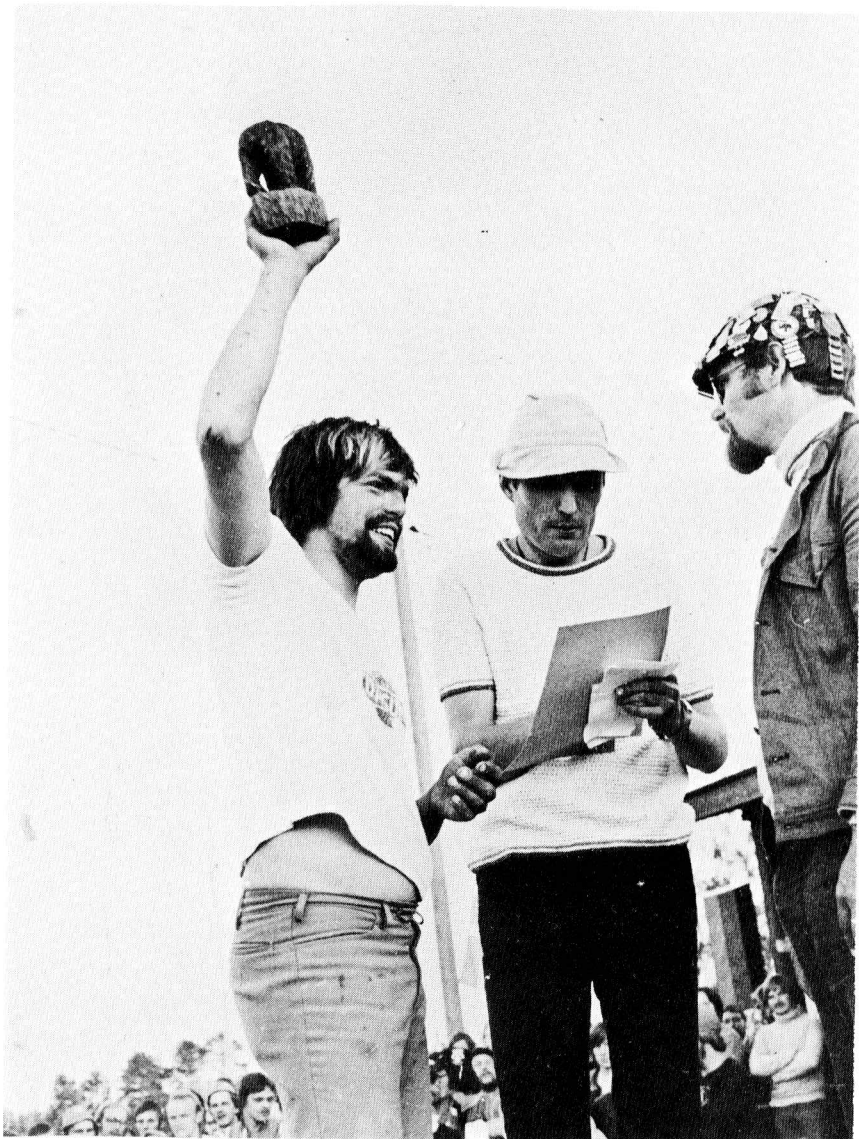
Pisin matka ulkolainen sijan jakoivat Meuli Mathias ja Stalder Walter (2812 km), he toivat terveisiä Sveitsistä.

Tämä nyt yllätys

Pienimmällä rekisteröidyllä moottoripyörällä teki matkaa rallipaikalle Pekka Mononen Jämsästä.

Kun isä sai karhun

Nyt kun matkat mitattiin linnuntietä kotipaikalta rallipaikalle, niin pisimmän matkan sivuvaunulla ajoi Matti Vahtera Salosta.

ja Samin jännä päivä

Varmasti mukava muisto Kontiorallista on nuorimmalle osanottajalle Sami Vahteralle Salosta 1 1/2 vuotta) rallikarhu, isän kertomus ja valokuva.

Nuorekkaan hymy

Vanhin osanottaja Aarne Palander (53 vuotta) (toiseksi vanhin), koska vanhin kieltäytyi kunniaista, syystä että sai jo viime vuonna karhun.

Saunoja riitti aamusta aina yömyöhään. Uimassa käyneet totesivat veden olevan erikoisen lämmintä, johtuikohan se veden tummasta väristä.

Kontioralli koki ennennäkemättömän suosion. Mukana oli yli tuhat motoristia nauttimassa yhteisestä hetkestä hyvällä maulla valitussa paikassa ja ennenkaikkea mainion sään vallitessa.

Moottoripyöriä oli sensijaan mukana vain noin kuutisensataa, josta voi päätellä, että yhä useammat ajelevat kaksi henkeä pyörän päällä ja sivuvaunullisissa vastaavasti on kolme.

Valtaisan pölypilven ilmoille sai näytös siitä, miten pitkän jarrutusmatkan vaatii suuri moottoripyörä, kun käytetään yksinomaan vain takajarrua.

MOTO-POSTIA

Ajatuksia Kontiorallista -78

Kontiorallista on kehittynyt ilmeisesti maamme tärkeimpiin kuuluva, ellei jo merkittävin matkamoottoripyöräilijöiden kokoontumisajo, kun huomioidaan sekä osanottajamäärä että tapahtuman korkea arvostus yleensä motoristien joukossa. Rallin osanottajat lienevät keskimääräistä vakavammin harrastukseensa suhtautuvia matkamoottoripyöräilijöitä, joiden voidaan olettaa edistävän moottoripyöräilyä myös omalla esimerkillään.

Tämänvuotiseen Kontioralliin melkein osallistuneena haluaisin pohtia paria järjestelyyn liittyvää kysymystä, joita tosin aikaisemminkin lienee jo paljon käsitelty. Asiat ovat ilmoittautuminen ja katsastus.

Mielestäni on aivan kohtuutonta, että tapahtumaan ei ole haluttu järjestää jälki-ilmoittautumismahdollisuutta. Useimmilla vakavahenkisillä motoristeilla on toki muutakin tehtävää kuin moottoripyöräily ja kalenterin täyttäminen ennakolta koko kesäkaudeksi pelkäästään kokoontumisia ajatellen Kontioralli mukaanlukien ei aina suinkaan ole mahdollista. Joidenkin motoristien työ voi olla senlaatuista että hyvästä tahdosta huolimatta ilmoittautumisajan umpeutuessa on vielä mahdotonta tietää, onko kuu-kauden kuluttua vapaana liikkumaan Kontiorallissa kahden – kolmen vuorokauden ajan kaukana kotipaikkakunnalta.

Nykyistä ilmoittautumisjärjestelmää olen kuullut perusteltavan siten, että se mahdollisesti estäisi viime hetkellä päätöksiä tekevän epäsosiaalisen aineksen ja toisaalta paikallisten pärinäpoikien mukaantulon tapahtumaan.

Onkohan asia kuitenkaan todella näin? Luulenpa että ihmisten käyttäytymistä rallipaikalla säätelevät pääasiallisesti muut sekä subjektiivisista että ympäristötekijöistä johtuvat seikat kuin se,

onko ralliin tullut ilmoittaudutuksi pari kuukautta aikaisemmin. Kohta tuhathekisestä osanottajajoukosta johtuen on myös aivan selvää, että järjestäjien on joka tapauksessa varauduttava muutamaani häiriköihin.

Paikallisia pyöräilijöitä lienee turha pelätä. Rallien tapahtumapaikat huomioiden heistä tuskin muodostuisi yleistä vaaraa vaikka ilmoittautumisjärjestys olisi nykyistä vapaampi. Koska meillä kerhon jäsenenä tulee olla myös koulutuksellisia ja asenteita muokkaavia tavoitteita, voisi olla jopa asiallista että paikallinen kevariporukka kutsuttaisiin mukaan tapahtumaan – asia voitaisiin järjestää esimerkiksi ao. kunnan nuorisotoiminnan kautta. Tällöin omalla esimerkillä voitaisiin osoittaa että moottoripyöräily on paljon muutakin kuin kurnuttamista paikkakunnan baarin ja huoltoaseman ympärillä.

Rallin nykyinen laajuus huomioiden olisi lähivuosina ilmeisesti järkevää harkita kahta vaihtoehtoa: tapahtuman tekeminen vapaaksi tai lähes vapaaksi kaikille tai sitten osallistumisoikeuden jyrkkä rajoittaminen vain jäsenistöä koskevaksi. Jälkimmäisessä vaihtoehdossa tosin palattaisiin siihen superpyöräsalaseura-ajatukseen, josta kerhoja on toisinaan kulttu moittavan.

Kontiorallin katsastus tai oikeastaan sen puuttuminen on toinen seikka, jota mielestäni kannattaisi edelleen pohtia. Kontioralliin matkaavat ja siltä poistuvat motoristit tunnustetaan varmaankin usean sadan kilometrin säteellä rallipaikasta, tahdotaan sitä tai ei. Kontioon osallistuvia matkapyöräilijöitä on totuttu pitämään vakavahenkisinä motoristeina joita etenkin nuoremman väen keskuudessa pidetään yleensä esikuvina ja joiden tulisi sitä myös olla. Mielestäni ei kuitenkaan riitä se, että motoristin henki on vakava, ts. hänen käytöksensä ja ratkaisunsa liikenteessä ovat asiallisia. Ehdottomana vaatimuksena tulisi myös olla se että hänen käyttämänsä moottoripyörä on asiallisessa ajokunnossa. Lyhyen tarkkailuajan kuluessa kontiorallipaikal-

la silmiini sattui muutamia niin tolkuttomasti liikenneasetuksen vastaisessa kunnossa olevia ajopelejä ja kyhäelmiä, että eräistä olisi ainakin lähempänä asutuskeskuksia ilman muuta pitänyt poistaa rekisterilaatta parempaan talteen (jossakin yksilössä sekin kyllä puuttui) ja katkaista matkanteko siihen.

Jos ralliin sallitaan toistuvasti osanotto pyörillä – vaikka vain muutamilla, joita ilmeisen tietoisesti pidetään törkeästi aseuksen vastaisessa kunnossa, se ei käsitykseni mukaan ole omiaan nostamaan Kontion yleistä arvostusta vaan pikemminkin tekee hallaa koko matkapyöräilijöiden joukolle. Katsastuksessa ei tietenkään tule pyrkiä pilkun viilaamiseen eikä varmaankaan osanottajamäärän rajoittamiseen (vrt. ilmoittautumisjärjestelmä), mutta jokaisen pyörän nopea yleiskatsaus ennen kokoontumispaikalle pääsyä ja tarvittavien huomautusten antaminen olisi kuitenkin toimenpide, jolla Kontiorallin arvostusta voitaisiin entisestäänkin parantaa.

Ystävällisesti Harri Laesvirta

Hyvä Harri!

Kiitoksia kannanotosta koskien Kontiorallin ilmoittautumista ja katsausta. Aluksi todettakoon lyhyesti, että Kontioralli on todellakin vanhin maamme koontumisajoista ja moottoripyöräilijöiden keskuudessa ja toimesta syntynyt, siksi arvostetuin ja ollen edelläkävijä ja esimerkkinä muille kokoontumisille.

Kontiossa mukana olleena ja rallialueella usein kierrellessäni totesimme monien motoristien kanssa, että moottoripyörät ovat poikkeuksetta erittäin hyväkuntoisia olivatpa ne sitten uudempiä tai jo ikääntyneitä paljon kestäneitä veteraaneja vanhempien pyörien joukossa oli jopa useita todellisia helmiä. Jos sensijaan katsastus olisi toteutettu, olisi kontiorallipaikan sijaittava huoltoasemalla joka on avoinna myös yöllä. Sellaista ei ikävä kyllä lähistöltä löytynyt. Kyllä nyttenkin kontiorallipaikalla tarkkailtiin

yleistilannetta ja esim. kypärättömällä pyöräilijällä ei olisi ollut asiaa rallipaikalle.

Kontiorallihan on kerholaisten oma kokoontuminen ja silloin on aivan luonnollista, että he tuovat ystävänsä ja tuttavansa mukanaan tai kutsuvat tapansa ennestään tuntemattoman pyöräilijän osallistumaan. Tälläläilla voidaan myöskin aktivoida kerholaisia omalta osaltaan toimimaan.

Mitä tulee ennakoilmoittautumiseen niin kyllä se on paikallaan, sillä silloin tiedetään paljonko tilataan rallimerkkejä, mikä on ruokailijoiden määrä sen mukaan hankkia tarveaineet josta taasen muodostuu myyntihinta, samoin leirintä takuut ja vuokra. Kun näitä kaikkia tarjotaan lähes omakustannushintaan on pakko suurinpiirtein tietää etukäteen jo keväällä osanottajien lukumäärä. Esim. tänä vuonna lauantaina näytti vielä siltä, että kerho joutuu maksamaan paikallisille martoille ruokailijoiden ja takuumäärän erotuksen, tämä johtui siitä että oli kuuma päivä ja monet eivät jaksaneet syödä tai kokkasivat itse. Mutta onneksi tässä asiassa päästiin sunnuntaina kompromissiin, sillä he kompensoivat vajaukset runsaalla kahvinmyynnillä.

Tänäkin vuonna valtaosa ilmoittautuneista saapui vasta määräajan jälkeen, joten jos sallitaan jälki-ilmoittautuminen niin ei varmasti kukaan viitsi ilmoittautua ennakkoon, olemme jälleen siinä mistä olemme lähteneet toistavuosikymmentä sitten. Kirjoitat Kontiorallin melkein osallistuneena. Oliko se sitten viidestätoistamarkasta kiinni? Ymmärrän sinua ja kantaasi varsin hyvin, mutta tunnen ja tiedän myöskin järjestäjien vaikeudet ja ongelmat aikaisemmin mukana olleena. Tervetuloa järjestelyihin mukaan, uskon, että sinulla olisi paljon uusia kokemuksia, sillä tuhannenkin motoristin joukkoon mahtuu jo kaikenlaisia mielipiteitä. Kyllä Kontioralli tässä muodossa on jo pitkään kokemuksen ja kokeilun tulosta ja hyväksi havaittua.

Kaikella ystävyydellä Aimo

Sunnuntai-ajelu

**Vesivehmaan Lentokeskukseen
elokuun 20. päivänä klo 13.00**

Ajoreitti on seuraava: Lahti–Jyväskylän tietä E4. Käänny oikealle Vesivehmaa n. 7 km, käänny oikealle Heinola n. 1,3 km, käänny vasemmalle Vesivehmaan Lentokeskus. Ajetaan kentän reunaa vievää tietä n. 1 km. Lentokoneiden pysäköinnin kohdalta opastus perille.

Pohjoisesta tuleville: Käänny vasemmalle Vesivehmaa 9 km. Loppuajo kuitenkin edellä.